

Paula
Nainen, 1989
CFS/ME-potilas

Ennen sairastumista olin urheilullinen ja aktiivinen nuori nainen, joka opiskeli unelma-alaansa ammattikorkeakoulussa. Sairaus vei minulta kaiken.

Oireet alkoivat syksyllä 2014. Taistelin viimeiseen asti kehoani ja aikaa vastaan, jotta sain juuri ja juuri opiskeluni päätökseen. Silti valmistuin etuajassa ja stipendin kanssa. Työtarjoukset odottivat. Motivaatiota olisi ollut vaikka muille jakaa. Toisin kuitenkin kävi.

Tulevaisuuden haaveet vaihtuivat lääkäreissä juoksemiseen. Kukaan ei ottanut minua vakavasti tai tiennyt mikä minulla on. Lääkärissä käskettiin "purra hammasta" ja tehtiin raskaus- ja hiv-testejä. Ei ymmärretty, kuinka sairas todella olen, vaikka vastaanotolle raahautuminen vei kaikki voimani.

”Yhtäkkiä entinen elämäntapaurheilija ei jaksanut käydä edes suihkussa.”

Olin kuumeinen, tärisin ja hikoilin tajunnan rajamailla. Näkö sumeni, muisti pätki, keskittymiskyky katosi, ruoansulatus reistasi, syke oli pilvissä ja jatkuvasti huimasi. Yhtäkkiä entinen elämäntapaurheilija ei jaksanut käydä edes suihkussa.

Kuume ja muut oireet jäivät päälle ja ennen niin vahva ja toimintakykyinen keho lakkasi toimimasta. Elämäni on rajoittunut pitkälti neljän seinän sisälle. Pahimpina hetkinä jopa television katsominen on liian kuormittavaa ja pahentaa oireita. Toimintakyky on kadonnut kaikin puolin. Elän painajaista joka päivä ja odotan vain sitä, että joskus vielä saisin hoitoa.